

Ploaia

M Horlaci

Ploaia

Afară plouă de-abia respiri
Și-n sobă cenușie focul gême,
Purtat de gânduri deapăn amintiri
Întins pe un fotoliu roș de vreme.

Cafeaua într-o cană s-a răcit
Si umbre se resfiră pe-un perete,
Cu mintea la trecut m-am rătăcit
Învăluit de patimi si regrete.

Atât de repede îmbătrânesc
Privesc o față tristă în oglindă,
Dar câteodată uit, si mai zâmbesc,
Când văd motanul tolănit pe-o grindă.

Afară plouă, ceru-i plumburiu
Se-aude vântul legănând stejarii,
Dar sufletul din mine e pustiu
Si clipele străine, ca barbarii.

Din noaptea asta nu mai este mult
Si-o dimineață zorii vor aduce,
Cu soarele din nou să mă consult
Să regăsesc speranța de la cruce.